

РЕШЕНИЕ

№ 7478

гр. София, 22.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8434** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на дирекция Национален съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти срещу решение от 11.4.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 15667/2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 161/29.8.2019 г., издадено от председателя на Национален съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция от 5000 лв.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно. Неправилно съдът е засегнал въпроса за цената на лекарствения продукт, който счита, че е неотносим. НП е издадено не за определена цена, а за неподаване на заявление в срок съгласно чл. 43 от Наредбата за условията, правилата и реда за регулиране на цените на лекарствените продукти /ДВ бр. 102/2017 г/, предвиждащ задължение за подаване на такова при наличие на промяна на цените на утвърдената цена в 12-м. срок за лекарствата, получили разрешение за паралелен внос/дистрибуция. Неправилно СРС е приел, че следва да се приложи чл. 3, ал. 2 ЗАНН – в случая не е променена наказуемостта, а срокът, в който се подават заявления; задължението за

подаване на такива не е променено.

Ответникът - [фирма] счита касационната жалба за неоснователна и моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Административният орган все още не може да уточни на коя дата е извършено нарушението; не става ясно нито какво е нарушението, нито кога е извършено; нито действително ли е извършено. Заявление по посочената по-горе норма се подава от паралелните вносители само при открита по-ниска цена, като никъде не е посочено открита ли е такава, както и при какви обстоятелства. Следва да бъде установено от кой момент е била налична по-ниска цена. В случая не се установява нито намирането на по-ниска цена, нито кога е намерена, нито какъв размер. Не се установява дали в някоя от държавите членки е установена по-ниска цена. Не са спазени изискванията на ЗАНН за издаване на акта да установяване на административното нарушение. Налице е хипотезата на чл. 3, ал. 2 ЗАНН за приложение на по-благоприятната норма на чл. 43, ал. 3, в ред. ДВ бр. 26/29.3.2019 г., в сила от 1.4.2019 г. Излага допълнителни съображения за допуснати процесуални нарушения.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да се отхвърли касационната жалба.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че жалбоподателят е санкциониран за това, че при извършена проверка по чл. 43, ал. 5 от Наредбата, цитирана по-горе, е била установена цена на производител по чл. 8 от Наредбата, по-ниска от утвърдената с решение по чл. 261а, ал. 1 ЗЛПХМ на Националния съвет по чл. 258 ЗЛПХМ от 27.10.2016 г., влязло сила на 11.11.2016 г. При това положение, ответникът по жалбата не е изпълнил задължението си по чл. 43, ал. 3 от Наредбата да подаде заявление за установена промяна на утвърдената цена.

Въз основа на тези факти СРС е приел, че АУАН и НП не съдържат конкретни данни относно описания по-горе фактически състав. Настоящият състав изцяло споделя изводите на СРС, че не са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН относно индивидуализиране на деянието, за което е наложено наказание. Не са посочени съществени негови характеристики, даващи основание то да се подведе под нормата на чл. 43, ал. 3 от Наредбата. Доколкото не е ясно какво деяние е било прието за установено, то не може да се постави въпрос за това дали е спазена нормата на чл. 43, ал. 3 от Наредбата.

На следващо място, дори и да се приеме, че е налице твърдяното от касатора деяние,

то не може да се приеме, че следва да се наложи предвидената в посочената норма санкция. Правилни са изводите на СРС за приложение на чл. 3, ал. 2 ЗАНН доколкото до влизане в сила на НП чл. 4, ал. 3 от Наредбата е изменена - ДВ, бр. 26 от 2019 г., в сила от 01.04.2019 г., като предвижда двадесет и четири месечен срок за подаване на заявление за промяна на утвърдена цена.

С оглед изложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, XXIII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.4.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 15667/2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.